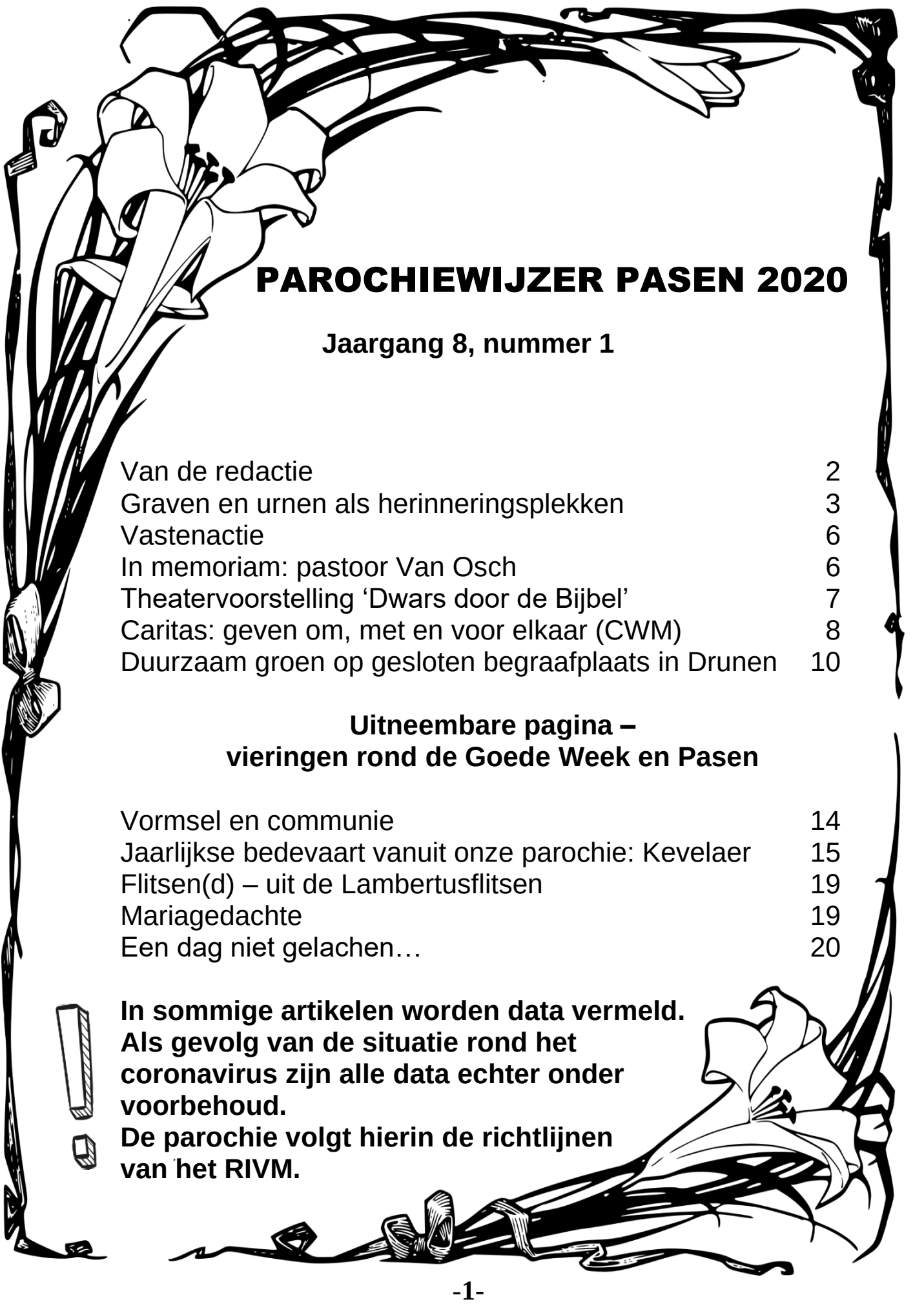




PAROCHIEWIJZER PASEN 2020

Jaargang 8, nummer 1

Van de redactie	2
Graven en urnen als herinneringsplekken	3
Vastenactie	6
In memoriam: pastoor Van Osch	6
Theatervoorstelling 'Dwars door de Bijbel'	7
Caritas: geven om, met en voor elkaar (CWM)	8
Duurzaam groen op gesloten begraafplaats in Drunen	10

Uitneembare pagina – vieringen rond de Goede Week en Pasen

Vormsel en communie	14
Jaarlijkse bedevaart vanuit onze parochie: Kevelaer	15
Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen	19
Mariagedachte	19
Een dag niet gelachen...	20



**In sommige artikelen worden data vermeld.
Als gevolg van de situatie rond het
coronavirus zijn alle data echter onder
voorbehoud.**

**De parochie volgt hierin de richtlijnen
van het RIVM.**

Van de redactie

In de periode voor Pasen waarin deze Parochiewijzer wordt samengesteld is de uitbraak van het coronavirus in volle gang. Dagelijks neemt het aantal patiënten met tientallen toe in Nederland, ondanks alle maatregelen.

Een vreemde naam eigenlijk voor een virus, “corona”. Het is namelijk de naam voor de ring om de zon die zichtbaar wordt bij een zonsverduistering: een zwart gat met een mooie krans die wij kunnen zien. In die corona van de zon kan echter geen virus overleven, de temperatuur zou wel eens 1 miljoen graden Celsius kunnen zijn volgens de sterrenkundigen. Maar het is het zwarte gat wat mijn aandacht trekt. We kennen allemaal de betekenis van een zwart gat, en het zal ook wel het gevoel zijn geweest bij de volgelingen van Jezus na Zijn kruisiging.

Er is nog een merkwaardig verschijnsel: het lijdensverhaal van Jezus wordt deze dagen door miljoenen mensen in Nederland gevolgd. Niet bij een kruisweg in een kerk, maar bij de vele tientallen uitvoeringen van de Matthäus Passion, de passiespelen in Tegelen die maar liefst 25 keer worden opgevoerd en *The Passion* op tv, met elk jaar meer dan 1 miljoen kijkers. Dit terwijl de aandacht voor Pasen, het belangrijkste kerkelijke feest, minder wordt.

Bij de leerlingen van Jezus verdween het gevoel dat zij in een zwart gat terecht gekomen waren, na Zijn verrijzenis volledig. Laten we hopen dat de vernieuwde interesse voor het lijdensverhaal ook een grotere aandacht voor de kerk gaat betekenen. Dat er geen zwart gat is waar de parochies langzaam door opgeslokt dreigen te worden, maar dat het licht van de verrijzenis van Jezus het begin van de lente mag zijn voor onze geloofsgemeenschap.

Namens de redactie een zalig Pasen gewenst!

Jan Brok

Graven en urnen als herinneringsplekken...

Nog in het donker van de ochtend bezoekt Maria van Magdala het graf waarin Jezus was neergelegd. Haar bestaan



heeft zonder Hem geen betekenis. Het graf is de plek waar Zijn leven was doodgelopen. Haar enige houvast. Hier ligt het laatste te rusten, wat van Hem te zien was geweest. Misschien hoopt ze hier, tegen beter weten in, de draad te kunnen oppakken.

Het paasverhaal is eigenlijk een grafverhaal. Laten we eens wat moeite doen om aan te voelen wat de verteller er ooit mee heeft bedoeld. Niet iedereen in onze parochie heeft ervaring met het bezoeken van een graf. Het aantal crematies in Nederland loopt naar de 70%, en dat was honderd jaar geleden nog nul procent! In onze parochie is het zowat de helft.

De meeste mensen hebben wel behoefte aan een bepaalde plek die de resten van hun dierbare bewaart, maar zo'n plek om te bezoeken en te eren met een bloempje of een vlammetje kan overal zijn: een urnenmuur, een sieraad, de huiskamer, een religieus hoekje...

Soms is de as verdeeld in vele kostbaarheden; iedereen krijgt zijn eigen reliek, zoals iedereen ook zijn eigen herinneringen heeft. Het eigen verlies is wat telt. Misschien is dat wel typisch voor de postmoderne mens: we ervaren de dood van een dierbare als een persoonlijk verlies. Het gaat óns aan. Het gaat om ons, die eenzamer zijn geworden; veel meer, dan dat het om haar of hem gaat die het aardse leven beëindigd heeft. We eigenen ons de dood van de ander toe. Iedereen draagt zijn eigen sieraad met wat as. En dat is trouwens ook heel mooi en persoonlijk.

... Meer dan een herinnering

Er is daarbij echter ook iets verloren gegaan. Namelijk het besef dat die lieve ander niet alleen mijn herinnering is. Die ander is ook een persoon, een bron geweest van liefde, met een uniek karakter, een wonder van de schepping, soms boos en vol frustraties, op zoek naar gerechtigheid die nooit helemaal gevonden werd, soms bruisend van idealen of met een onverwacht teder gebaar... en nu moet ik die unieke mens laten gaan, loslaten, prijsgeven aan de eeuwigheid.

Vaak is het ontroerend om tijdens een uitvaart in de kerk enkele kleinkinderen te horen spreken. Je hoort hoe ze worstelen; enerzijds is er de herinnering aan oma, die vast rekende op Gods omhelzing aan het eind van haar leven, en anderzijds is er het ongeloof van het lief kleinkind, wiens bewustzijn, helemaal van deze tijd, weinig ruimte laat voor het mysterie. Vaak vinden ze een compromis in een of ander gedichtje zoals dat van Bram Vermeulen:

*'En als ik dood ga, huil maar niet
ik ben niet echt dood moet je weten
het is het verlangen dat ik achterliet;
dood ben ik pas als jij me bent vergeten.'*

Deze gedachte laat goed de crisis zien waarin ons Paasgeloof verkeert. We benaderen de *dood louter als het verlies* dat we zelf lijden. Wat er van de dode overblijft, is de erfenis en de herinnering. Maar hij en zij waren zoveel meer... Het Paasverhaal laat een ander stuk van de waarheid zien: de verbijstering over de vraag: waar is de dode gebleven... waar kwam hij eigenlijk ooit vandaan? Wat is er nog meer dan onze herinnering en onze anekdotes..?

Nog niet begrepen

Maria van Magdala spoedt zich naar het graf. Ze moet er aan wennen dat Jezus niet meer leeft, haar niet meer aanspreekt en toelacht, haar nooit meer eens bestraffend aankijkt of een bemoedigende, plagende knipoog geeft. Ze moet Hem loslaten.

Hij moet gereduceerd worden tot een verhaal. Maar nu nog even niet.

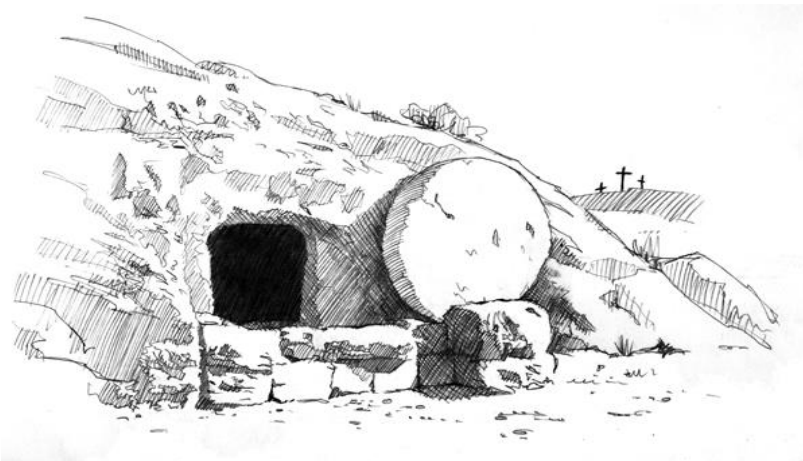
Ze wil Hem zien, balsemen misschien. Daarom staat ze voor de rolsteen die de grafkamer afsluit. Dan ziet ze dat de steen is weggerold. Ze hebben hem weggehaald. In paniek rent ze naar de leerlingen. Die zetten het op een lopen. De jongste wint.

Johannes komt er vóór Petrus aan, maar hij laat de eer aan de oudste. Zo is Petrus de eerste getuige van het lege graf. Ze zijn met Maria verbijsterd om deze grafschennis, want -zo schrijft de evangelist het later op-, ze hadden nog niet begrepen wat er in de Schrift stond. Ze hadden niet geloofd dat de Rechtvaardige voor eeuwig bestaat in God. Die de weg van de liefde is gegaan, die deel heeft aan het eeuwig leven, aan de scheppende kracht van het heelal. Die vindt zijn bestemming niet in de dood maar in het leven. Dat is moeilijk uit te leggen. We hebben weinig woorden meer voor het besef dat de schepping zoveel meer is dan het model dat wij ervan ontworpen hebben. In ons wereldbeeld is misschien geen plaats voor God, maar in de schepping zelf wel. Een kind van rond de acht jaar stelde mij in een gesprek over 'Jezus' de vraag: 'Is het waar wat ze zeggen, dat Jezus uit het graf is ontsnapt?' Het meisje voegde er voor alle duidelijkheid aan toe: 'dat kan toch niet!' Zo'n vraag is niet met enkele zinnen te beantwoorden. Het kind moet eerst leren wat verwondering is, wat verbijstering, wat hoop en wanhoop is en stilte, wat donker is en licht en wat muziek in de ziel doet en bovenal: wat liefde is.

Maria Magdalena vond Jezus niet in het graf. Ze realiseerde zich dat Hij thuis moest zijn bij God...

Zalig Pasen, mede namens het pastorale team,

Diaken Albert Soeterboek





CARITAS WONDERBARE MOEDER

Centrum voor Aandacht en Hulp

E-mailadres: caritas@wonderbaremoeder.nl

VASTENACTIE

Bij deze Parochiewijzer heeft u ook een envelop en een informatiefolder van de Vastenactie in samenwerking met de Caritas Wonderbare Moeder ontvangen. U kunt de envelop vullen met contant geld en in de brievenbus van de pastorie in Drunen of het Mariahuys in Elshout doen, of de machtiging invullen en deze via de envelop versturen.

In de folder kunt u lezen waar het geld dit jaar naar toe gaat. Het thema van dit jaar is **“Werken aan je toekomst”**.

Hartelijk dank voor uw bijdrage!

IN MEMORIAM: Simon Marinus ('Rien') van Osch

Den Dungen, 18 juli 1924 – Nistelrode, 9 februari 2020

Na zijn intrede in de abdij van Berne volgde op 25 juli 1949 zijn priesterwijding. Hij studeerde enkele jaren moraal en kerkelijk recht in Rome. Met zijn verworven kennis werd hij docent aan de theologie- en filosofie-opleiding van jonge norbertijnen. In diezelfde tijd was hij voor velen een nabije pastorale begeleider.

Vanaf december 1968 tot medio 1996 was hij pastoor in Elshout. Na zijn actieve pastoraat vestigde hij zich in Nistelrode. Daar overleed hij op 9 februari 2020, 95 jaar oud.



Moge hij rusten in vrede!

Theatervoorstelling: 'Dwars door de Bijbel'



Op **donderdag 23 april** speelt verhalenverteller Kees Posthumus zijn voorstelling 'Dwars door de Bijbel' in de Open Hof, Vennestraat 57 te Drunen. De voorstelling begint om 20.15 uur. Kerk open vanaf 19.45 uur. Toegang is vrij. Bij de uitgang is er een collecte voor de onkosten.

Deze avond is een gezamenlijke activiteit van de Protestantse en Katholieke kerken van Drunen, Engelen en Vlijmen en de Focolarebeweging.

In 'Dwars door de Bijbel' snelt Posthumus van Genesis naar Openbaringen, en weer terug. In tientallen korte verhalen, samenvattingen en nieuwe liedjes gaat hij op reis door de Schrift. Het gaat hem daarbij vooral om de 'dwarse' verhalen, over dappere doorzetters en dwarsliggers. Verhalen die je ook op een nieuwe manier kunt bekijken, dan doorgaans het geval is. Verhalen waar je soms ongemakkelijk van wordt en die je aan het denken zetten.

Geen verhaal is veilig. De torenbouw van Babel, in allerlei talen. De verloren zoon, heen en weer terug. De barmhartige Samaritaan, verteld vanuit de man die gewond aan de kant van de weg lag. Jefta met zijn onmogelijke belofte, Jona op zijn kansloze missie. De Bijbelverhalen zijn als het leven zelf, vol liefdes, teleurstellingen en wonderen, vol butsen en deuken, vol geloof, hoop en liefde. In ruim een uur bent u weer helemaal up-to-date met de Bijbel.

De voorstelling wordt gemaakt in opdracht van de Protestantse Kerk in Nederland en sluit aan bij het jaarthema 'Een goed verhaal'.

U bent van harte welkom!

Hanneke Steetskamp, Mario van der Grient, Wim van Engeland, Bernadette Neissl, David Lebrun, Albert Soeterboek en Margo Trapman



**CARITAS WONDERBARE
MOEDER**

Centrum voor Aandacht en Hulp

Caritas: Geven om, met en voor elkaar

Even voorstellen

Op 1 oktober 2018 is Caritas Wonderbare Moeder (CWM) opgericht om binnen het werkgebied van de Parochie concreet invulling te kunnen geven aan de christelijke boodschap dat we moeten omzien naar elkaar. Als bestuur van CWM zijn we enthousiast van start gegaan en kunnen we terugkijken op een mooi eerste jaar.

Via werkgroepen zijn en worden acties in gang gezet voor de Vastenactie, Vredesweek, Wereldmissiedag, Adventsactie, Mariamaand, Ziekenbezoek, Voedselbank, Nieuwe Nederlanders en Zondag van de Armen. In dat kader ondersteunen we projecten veraf en dichtbij. Daarnaast kunnen inwoners van de parochie bij CWM terecht met hulpvragen in de meest brede zin van het woord: niet voor niets komt in het logo de term 'Centrum voor aandacht en hulp' terug. Via een knop op de website van de parochie onder het hoofd 'Caritas WM' of via het emailadres (caritas@wonderbaremoeder.nl) is deze hulplijn bereikbaar.

Inzet Voedselbank

Naast de jaarlijks te houden actieweek voor de Voedselbank 's-Hertogenbosch e.o. heeft CWM vanaf medio 2019 ook inzamel-punten ingericht bij de ingangen van de kerken in Drunen en Elshout en het Stiltecentrum in Heusden. Iedereen kan daar dagelijks tijdens de openingstijden houdbare levensmiddelen aanreiken die ten goede komen aan hen die het materieel minder goed getroffen hebben. We zien dat vele inwoners de weg naar de nieuwe inzamel-punten al gevonden hebben, maar doen toch graag een beroep op u om regelmatig wat af te geven.

De Voedselbank en haar cliënten kunnen zo rekenen op uw blijvende steun.

Samenwerking met de Vastenactie

De Vastenactie heeft CWM dit jaar verzocht mee te werken aan een pilot waarbij niet alleen een donatie gevraagd wordt voor projecten van de Vastenactie ver weg, maar tevens voor caritas-projecten dichtbij: ook in Nederland kunnen we onze naasten immers tot steun zijn. Het geld dat daarmee opgehaald wordt zal deels besteed worden aan kookworkshops samen met de 'Nieuwe Nederlanders' om hun integratie in Nederland zo soepel mogelijk te laten verlopen.



Met elkaar

CWM steunt het initiatief van 'Met elkaar' om in Heusden ontmoetingsplekken in de wijk te bieden, waar mensen wekelijks in elkaars gezelschap de dag door kunnen brengen, een hapje kunnen eten (tegen een kleine vergoeding) en samen dingen ondernemen.

Hulp gevraagd!

Om Caritas Wonderbare Moeder in staat te stellen de kwetsbaren in onze samenleving zoveel mogelijk behulpzaam te zijn doen wij ook graag een (financieel) beroep op u.

U kunt ons met een al dan niet jaarlijkse donatie steunen via bankrekeningnummer **NL 81 RABO 0334 5155 13** ten name van Caritas Wonderbare Moeder. Wij zijn u daarvoor dan zeer erkentelijk!

Caritas Wonderbare Moeder is voor de Belastingdienst een zogeheten Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) met RSIN-nummer 825825222. Dat betekent dat giften bij een donateur aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting. Schenkingen en erfenissen zijn vrijgesteld van schenkbelasting en erfbelasting.

Duurzaam groen op gesloten RK Begraafplaats in Drunen

Om de gesloten RK Begraafplaats aan de Schoolstraat in Drunen te voorzien van nieuw beplanting gaat de begraafplaats tot 2055 een bijdrage leveren aan het 'vergroenen van de wereld'!

Kerkbestuurslid Piet Jonkers, belast met de begraafplaatsen in onze parochie, en Johan van Arendonk, lid van de commissie RK Begraafplaats Drunen, hebben een plan gemaakt dit voor elkaar te krijgen. Ná 2055 is het parochiebestuur vrij met de grond wat te gaan doen. Zowel het bisdom 's-Hertogenbosch als het gemeentebestuur Heusden hechten goedkeuring aan het plan.



De ingang van de katholieke begraafplaats aan de Schoolstraat in Drunen

Acht jaar geleden regende het klachten van de vrijwilligers over het kiemen van de zaden van de op het kerkhof aanwezige esdoorns. Daar moest wat aan gebeuren. Er sneuvelden wat bomen. Ook werden de 'platte coniferen' gerooid en de ruimte ingezaaid met gras.

Zo werden de zaden van de esdoorns met het maaien opgezogen en de gekiemde zaden afgemaaid. Zieke bomen werden verwijderd en de entree van de begraafplaats gaf uiteindelijk een rommelige indruk. Nabestaanden vonden dat de begraafplaats er kaal en saai bij lag. Tijd om wat te gaan doen!

Er werd een plan ontwikkeld om te komen tot beplanting met bomen. Middelpunt daarin is geworden het aanwezige houten kruis met het bestrate pleintje in de vorm van een cirkel. De te planten boomrijen stellen lichtstralen voor die ook in Bijbelse teksten voorkomen. Voor elke straal worden verschillende boomsoorten gebruikt die bestand zijn tegen droogte.

Gelet op de afgelopen twee zomers geen overbodige luxe. En, het kerkhof ligt op sommige plaatsen 50 tot 75 centimeter boven het maaiveld...

Om de beplanting meer 'diepgang' te geven wordt de nabestaanden van overleden parochianen de mogelijkheid geboden de as van hun geliefde uit te strooien in het plantgat van een boom. Zo ontstaat een gemarkeerd plekje. Een herinneringsteken neerleggen is mogelijk.

Door de nutriënten in de as leeft de overledene letterlijk en figuurlijk voort in de boom en vormt zo een mooie herinneringsplek.

De bomen bij het hoofdpad zijn inmiddels aangeplant. Het zijn Japanse notenbomen. Soms kan de 'straal' worden onderbroken door een nog aanwezig grafmonument. Volgens parochianen die een dierbare hebben verloren en zich over het plan hebben gebogen is het haalbaar!

Johan van Arendonk gaat in op een aantal vragen:

*Waar moeten mensen zich melden voor aanvraag van een boom?
En wie beoordeelt de aanvraag?*

"Dat moet bij het parochiesecretariaat in Drunen. Telefoon: 372215. Ook mailen kan: ~~secretariaat@wonderbaremoeder.nl~~ ^{parochie@wonderbaremoeder.nl}. Piet Jonkers en ik beoordelen nu de aanvraag."

Wat zijn de kosten en kunnen bomen worden gereserveerd?

"De bomen kosten 290 euro per stuk; bij die prijs zitten de aanschaf, de aanplant en het onderhoud inbegrepen. Reserveren van een boom kan ook."

Waarom kies je voor een dergelijke oplossing?

"We willen naar een onderhoudsarme begraafplaats. De leden van de 'schoffelploeg' worden steeds ouder en aanwas is er eigenlijk niet. Is er iemand die interesse heeft om zich bij de schoffelploeg aan te sluiten, dan hoor ik dat graag! Mijn telefoonnummer is 0416-375005."

Hoeveel verstrooiingen per boom mogen er plaatsvinden?

“Maximaal twee.”

Hoeveel bomen worden geplant en gebeurt dit snel na elkaar?

“Dat zijn er 50. Heeft bij elke boom in een bomenrij een verstrooiing plaatsgevonden, dan gaan we over naar een volgende rij. Enzovoorts.”

Kan en mag alles bij en aan een boom?

“Een klein steentje met daarop de naam van de overledene in de voet van de stam is geen probleem. Datzelfde geldt voor een bloemetje en een noveenkaars. De boom zelf moet boom blijven waar niet van alles wordt in- of aangehangen.”

Er zijn de nodige bomen gerooid. Eén ervan tot twee meter hoogte. Heeft dat een bedoeling?

“Jazeker. Langs het hoofdpad staan twee grafmonumenten waartussen een boomstam staat waar iets mee wordt gedaan. Piet Jonkers heeft iemand gevonden die met een motorzaag de stam gaat omvormen tot een engel. Dat gaat binnenkort gebeuren.”

Jan van Engelen



VORMSEL EN COMMUNIE

In de komende tijd zullen 11 kinderen uit de parochie Wonderbare Moeder hun Vormsel ontvangen en 33 kinderen zullen hun Eerste Heilige Communie doen.

Vormelingen

De 11 vormelingen uit onze parochie komen uit Herpt, Heusden en Drunen en zullen hun Vormsel ontvangen van Mgr. R. Mutsaerts, de hulpbisschop van 's-Hertogenbosch. De datum is nog niet bekend omdat we vanwege het coronavirus de geplande dienst hebben uitgesteld. Op het ogenblik van het plaatsen van dit artikel was het nog te vroeg om de nieuwe datum vast te stellen.



Voorafgaand aan het Vormsel was er een voorbereidend weekend in bezinningscentrum Emmaus in Helvoirt, al jarenlang een vast adres. Behalve onze jonge parochianen namen daar ook vormelingen uit Waalwijk en Zaltbommel aan deel. Een spelletjesmiddag met de bewoners van de Zandley vormde ook een onderdeel van de voorbereiding. Zowel de tieners als de bewoners kijken terug op een gezellige, geslaagde middag.

Buiten de 11 tieners hebben we nog twee vormelingen die een ander traject volgen omdat zij volwassen zijn (20 en 23 jaar). Zij ontvangen het vormsel van bisschop De Korte in de Sint-Janskathedraal op zondag 31 mei, het Hoogfeest van Pinksteren, om 10.00 uur.

Communicanten

De eucharistievieringen voor de Eerste Heilige Communie in Elshout en Drunen vinden plaats op zondag 14 juni. Eerst was hiervoor 29 maart gepland, maar het werd uitgesteld vanwege het coronavirus. De eerste viering, om half 10, is in Elshout waaraan 9 communicanten deelnemen. Om half 12 volgt Drunen, met 24 communicanten.



Onderdeel van de voorbereiding voor de Eerste Heilige Communie was een keer deelnemen aan de Kliederkerk, een gezamenlijk initiatief van de katholieke en protestante gemeenschap in Drunen. Ook hebben de communicanten enkele zondagen deelgenomen aan de kinderwoorddienst.

Vormelingen, communicanten en ouders: veel zegen met de vieringen!

Marie-Bernadette Stevens

Jaarlijkse bedevaart vanuit onze parochie: Kevelaer

Vanuit de parochie Wonderbare Moeder zijn de afgelopen jaren bedevaarten geweest naar Lourdes, Den Briel en Banneux. Ook in 2020 wil de parochie met een groep parochianen samen op weg naar een aansprekend bedevaartsoord. Voor dit jaar is gekozen voor Kevelaer, juist over de Duitse grens; net als Elshout een plaats waar Maria wordt vereerd.

Voor het organiseren van een jaarlijkse bedevaart vanuit onze Parochie Wonderbare Moeder is een werkgroep ingesteld die bestaat uit pastoor Hedebouw, Clasiën de Leeuw, Piet Jonkers,



Mascha Bonenkamp en Jan van Oijen. Deze werkgroep wil jaarlijks een bedevaart organiseren voor onze parochianen naar een bekend bedevaartsoord om zo samen ons geloof te beleven en elkaar te ontmoeten. Zij kiest daarom voor een tweedaagse bedevaart, zodat er ook gelegenheid is om, buiten het programma om, met elkaar in gesprek te kunnen gaan.

Oorspronkelijk zou de jaarlijkse bedevaart in mei plaatsvinden, maar vanwege het coronavirus en alle onzekerheid die dit met zich meebrengt is de tocht uitgesteld naar 5 en 6 oktober.

De legende van Kevelaer

“Bouw mij op deze plaats een kapelletje...” zo luidde, meer dan 300 jaar geleden, rond Kerstmis 1641, de geheimzinnige opdracht aan de vrome marskramer Hendrick Busman.

Op zijn tocht van Weeze naar Geldern, bij een zogenaamd Hagelkruis, op de heide van Kevelaer (daar waar nu de genadekapel staat), bleef hij gewoonlijk enkele ogenblikken bidden. Plots hoort hij een geheimzinnige stem, uit de richting van het kruis: "Bouw mij op deze plaats een kapelletje". In eerste instantie schenkt hij er weinig aandacht aan. Maar op drie verschillende dagen hoort hij deze geheimzinnige stem opnieuw.



Met toestemming en met hulp van de toenmalige pastoor van Kevelaer, Johannes Schink, begint hij al spoedig aan de bouw van een kleine kapel.

Kort na Pasen in het jaar 1642 krijgt de vrouw van Hendrik een nachtelijke verschijning. Zij ziet, in een helder wit licht, een kleine kapel met daarin een afbeelding van O.L. Vrouw van Luxemburg. Kort daarvoor hadden twee soldaten haar een afbeelding van deze gedaante van Maria te koop aangeboden, maar ze had deze niet gekocht omdat ze het plaatje te duur vond...

De verschijning voelt voor Hendrik als de bevestiging van zijn hemelse opdracht. Hij stuurt zijn vrouw op pad om de afbeelding,

een kopergravure, te verkrijgen en dat lukt haar na veel moeite. Deze specifieke afbeelding werd tijdens de pestepidemie van 1623 in Luxemburg spontaan vereerd als de 'Troosteres van de bedroefden'.

Op zondag 1 juni 1642 plaatst de pastoor van Kevelaer de afbeelding in de kapel. Het genadebeeld is een eenvoudige koperdruk van 7,5 x 11 cm, voorzien van de tekst: "Getrouwe afbeelding van de Moeder van Jezus, de Troosteres van de Bedroefden, in de omgeving van Luxemburg, beroemd door wonderen en vereerd door vele mensen." Op dezelfde dag is er al een flinke toeloop van nieuwsgierige mensen. Het verhaal van deze bijzondere gebeurtenis gaat als een lopend vuurtje door de streek. Al gauw kwamen er pelgrims en werden er genezingen gemeld. Door deze wonderbaarlijke verhalen groeit de belangstelling voor Kevelaer.

In 1643 vindt de eerste processie plaats, dit gebeurt vanuit Rees bij Emmerich. Te voet trekt een grote groep bedevaartgangers, al biddend en zingend, naar Kevelaer. In 1647 erkende de Kerk acht genezingen als wonderbaarlijk.

De stad Kevelaer was destijds deel van de Spaanse Nederlanden en behoorde tot het bisdom Roermond. Pas in 1801 ging -het toen al lang bij Duitsland horende- Kevelaer tot het bisdom Aken behoren en vanaf ongeveer 1823 werd het ingedeeld bij het bisdom Münster. In Kevelaer werd in die jaren ook een op het Nederlands gestoelde Nederduits dialect gebruikt, dat nu nog als 'Kevelaers plat' wordt gesproken door sommige oudere inwoners van de plaats. Door het bisdom Münster werd het vanaf 1823 verplicht gesteld preken en kerkboeken in de Hoogduitse taal te gebruiken.

Kevelaer speelde een bijzondere rol voor de Nederlandse katholieken. In de tijd dat er in Nederland geen godsdienstvrijheid was, waren alle katholieke geloofsuitingen eigenlijk verboden. Katholieken konden echter in Kevelaer in het openbaar hun geloof uitdragen, want daar bestond wél godsdienstvrijheid.

Mooi om te merken dat er veel overeenkomsten zijn tussen de Mariaverering in onze parochie en die in Kavelaer. In beide plaatsen krijgen twee eenvoudige mensen, een boer en een marskramer, een verschijning van Maria en bouwen een kapel. Mede door de vervolging van katholieken in Nederland was Elshout erg beperkt in haar groei als bedevaartsoord; onze Wonderbare Moeder kon alleen vereerd worden in schuurkerken en processies en bedevaarten waren verboden. Kavelaer kon zich door een grote toeloop van onder meer vele Nederlanders ontwikkelen tot een internationaal bedevaartsoord.

Programma bedevaart 5 en 6 oktober

Op dag 1 is het om 08.15 uur verzamelen en om 09.00 uur vertrekken we. Er is die dag een opening van de bedevaart bij de genadekapel en na de lunch een Eucharistieviering, gevolgd door een rondleiding op het bedevaartterrein met iemand die een toelichting geeft. De eerste dag wordt afgesloten met een diner om 19.00 uur.

Na het ontbijt als start voor dag 2 is er een Eucharistieviering met aansluitend een groepsfoto maken. In de middag volgt een Kruisweg in het bedevaartspark en het Marialof in de Biechtkapel. De tijd in de ochtend na het maken van de groepsfoto kan naar eigen inzicht worden ingevuld. Na het diner om 18.00 uur vindt de afsluiting van de bedevaart plaats bij de Genadekapel en vertrekken we om 20.00 uur weer naar Drunen.

Meer informatie?

Neem contact op met Clasien de Leeuw, tel: 06-14 63 85 82. De werkgroep gaat later dit jaar de bedevaart opnieuw onder de aandacht brengen, wellicht met een nieuwe informatieavond. Houd hiervoor de Flitsen en de website van onze parochie (www.wonderbaremoeder.nl) in de gaten.

Alle pelgrims alvast een plezierige en devote bedevaart gewenst!

Jan Brok

Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen

Jos de Wit, een van onze organisten, heeft op woensdag 12 februari 2020 uit handen van pastoor Dieter Hedeboom de eremedaille in goud van de Nederlandse Gregoriusvereniging gekregen. Bij dit bijzondere moment was ook diaken Albert Soeterboek aanwezig. Jos kreeg de medaille omdat hij zich meer dan 40 jaar heeft ingezet voor de muziek als onderdeel van de liturgie. Hij was maar liefst 44 jaar organist bij verschillende koren van de parochie Wonderbare Moeder en bij diensten onder andere in zorgcentrum Zandley. Al eerder kreeg hij voor de vele jaren vrijwilligerswerk op basisschool De Wegwijzer samen met zijn vrouw Dina een lintje en werd hij Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Jos overleed op maandag 2 maart 2020, 83 jaar oud. Zijn uitvaart was vier dagen later in de parochiekerk van de H. Johannes Evangelist in Elshout. Tijdens de dienst van woord en gebed werden warme herinneringen opgehaald en nam de muziek een centrale plaats in. De begrafenis vond in besloten kring plaats op het parochiekerkhof, waar Jos een plaats heeft gekregen naast zijn eerder overleden vrouw. 'Nu is er voor hem rust. Is er de stilte.' Jos de Wit: een man van weinig woorden maar heel veel goede daden!

Pasen is....

- Pasen is:** Met blijde verwondering het licht opvangen om het elke dag opnieuw te weerkaatsen uit onbegrensde dankbaarheid.
- Pasen is:** Knielen voor een wereld waarin vrede nog kan.
- Pasen is:** Je mens-zijn vermenselijken.
- Pasen is:** Het startpunt om je vasten-woorden waar te maken.

Pasen is: In Gods liefde geborgen zijn
en te weten dat Hij leeft.
Dat is de kracht
die ons doet leven.

Werkgroep Maria Bedevaart

Een dag niet gelachen...

Drie hemelse heren, op vakantie op aarde, spelen samen een spelletje golf. De heilige Johannes mag eerst. Hij heeft de afgelopen 2000 jaar flink geoefend en is dus een echte professional geworden. Met een prachtige techniek slaagt hij erin, het golfballetje in drie slagen in de eerste hole te krijgen. Hij glimt van trots.



‘Helemaal niet slecht!’, zegt Jezus, de tweede speler. ‘Nu ik.’ Hij slaat de bal... maar die belandt met een flinke plons in de vijver. Daar blijft het balletje echter drijven. Jezus loopt er zó over het water heen en slaat de bal vervolgens met een zwierige slag in de hole.

‘Zozo! Twee slagen maar!’, zegt de derde speler goedkeurend. ‘Nu ik!’ Hij haalt uit en slaat het balletje zowat door de geluidsbarrière heen. De bal schiet de lucht in, raakt een vliegtuig, suist weer naar beneden waar het tegen een boom aan ketst om vervolgens op het dak van een huis terecht te komen. Via de regenpijp tolt het balletje de straat op, stuitert in de laadbak van een vuilniswagen, lift een paar kilometer mee en belandt vervolgens op de naast de golfbaan gelegen vuilnisbelt, waarna het rustig verder rolt, over de grazige groene velden, en hup... *hole in one.*

‘Kijk,’ zegt Johannes een beetje beteuterd tegen Jezus, ‘daarom heb ik er nou zo’n hekel aan als je Vader meespeelt...!’

Esther Romeijn